

II. JUGOSLOVENSKI SIMPOZIJ O FIZICI ATOMSKIH SUDARNIH PROCESA
Stubičke Toplice, 8-10.6. 1981.

SVETLOSNI IZVOR ZA POBUDJIVANJE MOLEKULA SO_2

Bratislav Marinković, Institut za fiziku, Beograd
Dušan Filipović, Institut za fiziku, Beograd

U Institutu za fiziku u Beogradu radjeno je na problemima određivanja koncentracije SO_2 u vazduhu. Za tu svrhu je potrebno pobuditi molekule SO_2 , a zatim meriti intenzitet fluorescentne deeksitacije koji je proporcionalan koncentraciji. Kod molekula SO_2 najpogodnija za optičko pobudjivanje je apsorpciona traka od 190nm do 230nm. Fluorescentni spektar SO_2 pada u oblast od 300nm do 400nm.

Kao svetlosne izvore koristili smo Zn i Cd spektralne lampe proizvodnje "Philips" koje imaju intenzivne spektralne linije talasnih dužina 213,8nm i 228,8nm respektivno. Problem koji se pojavio u vezi ovih lampi je brzo opadanje intenziteta zračenja u vremenu. Proizvodjač garantuje tačnost talasnih dužina spektralnih limija ali ne i konstantnost njihovog intenziteta. Primećena je vremenska promena relativnih odnosa intenziteta spektralnih linija jedne lampe, kao i različito ponašanje intenziteta integralnog spektra u vremenu merenog kod više lampi.

Zbog ovakvog ponašanja spektralnih lampi odlučeno je da se primeni drugo rešenje za svetlosni izvor. Moguće je korišćenje ksenonske lampe u impulsnom režimu rada. Spektar Xe-lampe je kontinualan i vrlo intenzivan u UV - oblasti. Od impulsnog režima rada se očekuje: duži vek trajanja lampe, veća stabilnost intenziteta spektra i smanjenje potrošnje.